

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 4 ประการด้วยกัน คือ เพื่อศึกษาปัจจัยพื้นฐานที่เป็นสาเหตุนำไปสู่การค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดของชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เพื่อศึกษาพฤติกรรมพื้นฐานของผู้ค้ายาเสพติดของชาวไทยภูเขาเผ่าม้งและการกล่อมเกลாதาสังคมในวัยเด็ก เพื่อศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ต่อนโยบายการปฏิบัติและวิธีการแก้ไขปัญหายาเสพติดของจังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่รัฐในปัจจุบัน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มผู้ต้องโทษเผ่าม้ง จำนวน 109 ราย จากเรือนจำกลางเชียงใหม่ และเก็บรวบรวมข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในจังหวัดเชียงใหม่ในสังกัดหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ จำนวน 191 ราย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติร้อยละและทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ ผลการศึกษพบว่า

ปัจจัยพื้นฐานที่นำไปสู่การค้ายาเสพติดของชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง คือ การมีการศึกษาต่ำ มีรายได้ครอบครัวและรายได้ส่วนตัวไม่แน่นอนหรือมีรายได้ต่ำ และประกอบอาชีพที่มีรายได้ไม่ดี เช่น อาชีพ เกษตรกรรม รับจ้าง รวมถึงการว่างงาน ผู้ต้องโทษชาวไทยภูเขาเผ่าม้งได้รับการกล่อมเกลามาจากครอบครัวที่อบอุ่น มีความใกล้ชิดและเชื่อฟังครูอาจารย์ รวมทั้งยอมรับในแนวปฏิบัติทางสังคม ยอมรับความเชื่อทางสังคมและไม่เคยคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมการค้ายาเสพติดมาก่อน แต่ก็ไม่มีผลต่อการยับยั้งให้เข้าไปสู่การค้ายาเสพติดทั้งนี้เพราะผู้ต้องโทษชาวไทยภูเขาเผ่าม้งต้องการมีรายได้มาช่วยเหลือครอบครัวมากกว่าเหตุผลอื่น

ด้านนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของรัฐแม้จะมีความเหมาะสมแต่ก็ไม่ได้ผลดี เพราะมีผลประโยชน์ระหว่างผู้ค้ากับเจ้าหน้าที่ รวมทั้งมีนักการเมืองทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นสนับสนุนผู้ค้ายาเสพติดทำให้การปราบปรามสำเร็จได้ยาก ส่วนปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการป้องกันและแก้ไข คือ ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายไม่จริงจัง การประสานงานระหว่างหน่วยงานมีปัญหา ปัญหาขวัญและกำลังใจของบุคลากร ปัญหาจากประชาชนที่ไม่ให้ความช่วยเหลือหน่วยงานราชการเพราะเกรงอิทธิพล ปัญหาด้านพื้นที่ยากต่อการปราบปรามและปัญหางบประมาณมีน้อยไม่เพียงพอ